

ret til at drive næring som jordemoder i de sønderjyske landsdele, er uanset bestemmelserne i §§ 1 og 2 vedblivende berettiget til i samme omfang som hidtil at udøve sådan gerning og til at betegne sig som jordemoder, idet de iøvrigt skal anses som lige med jordemødre, der er autoriserede efter denne lov.

§ 23.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1952.

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordmodervæsenet, jfr. bekendtgørelse nr. 154 af 30. marts 1949, bortset fra de særlige regler om distriktsjordmodervæsenet.

Stk. 3. Instruks for alle til praksis berettigede jordemødre af 9. marts 1934 med ændringer vil være at ophæve og erstatte af de i § 5, stk. 1, omhandlede bestemmelser.

Stk. 4. Denne lov gælder ikke for Færøerne. For disse øer gælder vedblivende lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordmodervæsenet, således som denne lov er ændret ved kgl. anordninger nr. 186 af 12. juni 1925, nr. 63 af 4. marts 1939 og nr. 498 af 22. december 1939, jfr. kgl. anordning nr. 49 af 11. februar 1920, hvorved fornævnte lov om jordmodervæsenet sattes i kraft på Færøerne, samt de særlige bestemmelser, der senere er udfærdiget for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet på grundlag af en betænkning, afgivet af det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg vedrørende fødselshjælp m. v. Medens de almindelige bestemmelser om udøvelse af jordmodergerning og de særlige bestemmelser om distriktsjordemødre hidtil har været samlet i een lov, har udvalget fundet det hensigtsmæssigt, at der fremtidig findes 2 love på dette område, nemlig dels en lov om udøvelse af jordmodergerning, der fastsætter regler for alle jordemødre, dels en lov om distriktsjordmodervæsenets ordning, der indeholder særlige bestemmelser for de offentligt ansatte distriktsjordemødre. En tilsvarende opdeling findes der for lægers vedkommende i loven om udøvelse af lægegerning og loven om embedslægevæsenets ordning.

Ved opbygningen af forslaget til lov om udøvelse af jordmodergerning er princippet i loven om udøvelse af lægegerning fulgt, således at forslaget i de enkelte afsnit præciserer betingelserne for at opnå ret til at udøve jordmodergerning, jordmoderens pligter, betalingen for jordemoderhjælp, tilsyn og straffebestemmelser.

Endvidere er — med de fornødne lempelser — visse af lægelovens bestemmelser overført til forslaget, således reglerne om autorisation, tavshedspligt, indberetnings- og anmeldelsespligt, om betaling og om straf og påtale.

Dernæst er der i lovforslaget optaget visse bestemmelser, der nu indeholdes i instruks for alle til praksis berettigede jordemødre af 9. marts 1934, hvilken instruks iøvrigt kan forventes afløst af nye bestemmelser.

I det følgende skal foretages en kort gennemgang af lovudkastet under fremhævelse af de vigtigere punkter, på hvilke udkastet adskiller sig fra den nugældende lovs almindelige regler om alle til praksis berettigede jordemødre, idet der iøvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte paragraffer.

Kapitel I. Ret til at udøve jordmodergerning.

For så vidt muligt at sikre, at de personer, der udøver jordmodergerning, er fuldt ud egnede hertil, foreslås det, at kun den, der har modtaget en særlig autorisation, skal have ret til at udøve jordmodergerning og betegne sig som jordemoder, jfr. § 1, idet der for at opnå en sådan autorisation — ud over lærebrev som jordemoder her i riget — i § 2, stk. 2, kræves opfyldt visse betingelser, der ganske svarer til de i § 2, stk. 2, i lov nr. 72 om udøvelse af lægegerning af 14. marts 1934 stillede vilkår for at opnå autorisation som læge.

Også personer med jordmoderuddannelse i udlandet bør, når ganske særlige omstændigheder måtte tale derfor, kunne opnå til-